

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie dotyczącej D. W. – prokuratora Prokuratury Okręgowej w G., po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej 7 października 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron wniosku obwinionego D. W. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Wiesława Kozielewicza od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZSK 3/24,

w trybie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku obwinionego D. W. o wyłączenie SSN Wiesława Kozielewicza od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt I ZSK 3/24.

UZASADNIENIE

Pismem z 9 lipca 2024 r. prokurator D. W. wniósł o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Wiesława Kozielewicza od udziału w rozpoznaniu sprawy obwinionego, prowadzonej pod sygnaturą I ZSK 3/24.

W uzasadnieniu wniosku wskazał, że Prezes SN Wiesław Kozielewicz rozpatrywał sprawę o sygn. I ZI 24/23, dotyczącą uchylenia D. W. immunitetu prokuratorskiego. Sprawa została zakończona wydaniem uchwały z 28 czerwca 2023 r. Natomiast postępowanie dyscyplinarne w sprawie o sygn. akt I ZSK 3/24 w zdecydowanej większości opiera się na materiale dowodowym zgromadzonym w ramach postępowania przygotowawczego, objętego wnioskiem sygn. akt I ZI 24/23.

Wnioskodawca wskazał, że istnieje potrzeba weryfikacji obiektywizmu i bezstronności Prezesa SN Wiesława Kozielewicza w postępowaniu dyscyplinarnym, stanowiącym de facto równoległy tryb orzekania w sprawie tożsamej podmiotowo i przedmiotowo, w której już opublikował swoje stanowisko. W ocenie prokuratora D. W. idąc za aktualną linią orzeczniczą, jeżeli w składzie sądu bierze udział sędzia, który wcześniej, na podstawie identycznego (tożsamego) materiału dowodowego, przesądził w jakiegokolwiek formie o roli obwinionego w czynie objętym postępowaniem, trudno przyjąć, by ten sam sędzia w innej sprawie dokonał odmiennej oceny dowodów.

Dodatkową okolicznością, na którą wnioskodawca zwrócił uwagę była tożsamość przedmiotowa działalności naukowej i publicystycznej, którą od kilkunastu lat prowadzą objęty wnioskiem Pan Prezes SN Wiesław Kozielewicz i D. W. jako wnioskodawca, tj. prawnokarne aspekty prawa wyborczego.

Za podstawę do wyłączenia sędziego uznał swoje bezpośrednie spotkanie i krótką konwersację z SSN Wiesławem Kozielewiczem w 2016 r., podczas uroczystości obchodów 25 lat demokratycznego prawa wyborczego i organów wyborczych w Polsce (1991-2016) w obecności m.in. szefów Krajowego Biura Wyborczego Kazimierza Czaplickiego oraz Beaty Tokaj, a także ówczesnego Prezesa TK prof. Andrzeja Rzeplińskiego. Wnioskodawca przedstawił również analizę wzajemnych cytowań w pracach naukowych. Jednocześnie zastrzegł, że osiągnięcia Prezesa SN Wiesława Kozielewicza na płaszczyźnie zawodowej i naukowej uważa za wybitne i inspirujące, jeżeli chodzi o prawo wyborcze.

W sprawie o sygn. akt I ZSK 3/24, postanowieniem z 25 września 2024 r., postępowanie dyscyplinarne zostało zawieszone na czas trwania postępowania karnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie Sędziego Sądu Najwyższego Wiesława Kozielewicza nie jest zasadny.

Sędzia który rozpoznał sprawę immunitetową nie jest wyłączony z mocy ustawy od rozpoznania sprawy dyscyplinarnej obwinionego łączącej się z tym samym czynem (art. 40 § 1 k.p.k.). Odnosząc się do pierwszego z przedstawionych zarzutów wskazać trzeba, że w obu sprawach dotyczących prokuratora D. W. –

immunitetowej (I ZI 24/23) i dyscyplinarnej (I ZSK 3/24), elementy wpływające na ocenę dowodów nie są tożsame. Nie można uznać, że w sprawie immunitetowej SSN Wiesław Kozielewicz wyraził zapatrywanie co do rozstrzygnięcia w sprawie dyscyplinarnej prokuratora D. W.. Na innej bowiem płaszczyźnie dochodzi do oceny materiału dowodowego w obu tych sprawach. Są to sprawy odrębne proceduralnie i w aspekcie podstawy materialnoprawnej. Czyn może być przestępstwem i jednocześnie deliktem dyscyplinarnym podlegającym samodzielnej ocenie sądu dyscyplinarnego.

Trzeba zaznaczyć, że w postępowaniu dyscyplinarnym sąd dokonuje samodzielnych ustaleń w zakresie oceny czynu uznanego w prawomocnym wyroku za przestępstwo pod kątem ustalenia, czy stanowi ono jednocześnie delikt dyscyplinarny (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2008 r. sygn. akt SNO 7/08). Z tej przyczyny postępowanie dyscyplinarne zostało zawieszone, w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie sądu karnego. Ocena dokonywana w postępowaniu dyscyplinarnym odbywać się będzie zatem na innej podstawie materialnoprawnej niż ocena dokonana przez Sąd Najwyższy w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie prokuratora D. W. do odpowiedzialności karnej. W sprawie o sygn. akt I ZI 24/23 Sąd Najwyższy odniósł się jedynie do uprawdopodobnienia popełnienia przez prokuratora przestępstwa. Ustalenia dokonane przez Sąd w sprawie I ZI 24/23 nie dotyczyły popełnienia deliktu dyscyplinarnego, o czym w sprawie I ZSK 3/24 będzie orzekał Sąd Najwyższy.

Zarzut z punktu drugiego również nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż relacje dotyczące pracy naukowej oraz kontakt polegający na krótkiej konwersacji obwinionego z SSN Wiesławem Kozelewiczem, nie są tego rodzaju, że mogłyby wywołać podejrzenie o stronnictwo przy rozpoznawaniu sprawy I ZSK 3/24. SSN Wiesław Kozelewicz w swojej działalności naukowej i publicystycznej jest obiektywny. Z tych względów uprawnione jest stwierdzenie, że brak jest też podstaw do wyłączenia sędziego ze względu na okoliczności, które ma na uwadze art. 41 § 1 k.p.k.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji.

[M. T.]

[ms]